

HELLSTORM

- Nazi-Tysklands död 1944–1947

Av **Thomas Goodrich**
översatt av **Ann-Britt Axelsdotter**

Pia Hellertz – oktober 2017

Jag har läst **Thomas Goodrichs** ohyggligt avslöjande bok *HELLSTORM – The Death of Nazi Germany, 1944–1947*. Den beskriver mycket ingående de allierades och Sovjetunionens fruktansvärda attacker på det tyska folket i slutet av och efter kriget. Det är verkligen hög tid att det tyska folket, som levt med en 70-årig skuld för berättelsen om nationalsocialisternas *förintelse* får upprättelse.

Jag drömmer nu om en *Sanningstribunal*, en *Tribunal för det tyska folkets upprättelse*, där alla fakta läggs på bordet för offentlig belysning och där det tyska folket får en offentlig ursäkt från USA, Storbritannien, Frankrike, Polen och Ryssland.¹ Jag är medveten om att en sådan skulle få ödesdigra konsekvenser för ”*förintelse-industrin*” (Finkelstein, 2001), där ”Holocaustmyten” enligt Norman Finkelstein innebär en enormt lukrativ ekonomisk situation för vissa intressen, exempelvis de judiska organisationerna, de överlevande och deras barn och barnbarn samt staten Israel.² Tyskland har i alla år tvingats betala enorma skadestånd.³

Thomas Goodrich har gjort ett gigantiskt researcharbete som underlag för de ohyggliga avslöjanden han gör. För mig blev boken en chockerande synvända och ett uppvaknande från en 50-årig indoktrinering och desinformation via skola och massmedia, som startade först på 1970-talet. Jag skäms över alla gånger jag i tysthet betraktat en ”tysk” eller ”tyskättling” som kanske varit lite bestämd eller dominerande och tänkt: ”*Typisk tysk!*” Förlåt, men jag begrep inte bättre... Jag var, liksom de flesta andra, ett offer för den mytbildning och de lögners som presenterats efter WWII.

---

¹ *Tribunal* är beteckning på en domstol som skapats för ett speciellt ändamål. (Wikipedia)

² Norman Finkelstein (2001) *Förintelseindustrin - Exploateringen av nazismens offer* – min artikel om boken finns på <http://www.piahellertz.com/Forintelseindustrin-Finkelstein.pdf>

³ *Tyskland fick överleva för att betala skadestånd* - <http://friasidor.is/tyskland-fick-overleva-for-att-betala-skadestand/>

Vem är författaren?

Thomas Goodrichs födelsenamn är **Michael Thomas Schoenlein**. Han har tyska, franska och italienska rötter, enligt Metapedia som också beskriver honom som vegetarian och djurrättskämpe samt som en ”oförskräckt trädkramare”. Han lär också vara en hängiven cyklist.

I en mycket öppen intervju berättar Goodrich vad som fick honom att skriva boken.⁴ Han berättar också att inget förlag ville ge ut den, utom ett litet universitetsförlag, men rektorn som godkänt utgivningen fick sparken och manuset blev liggande i 10 år. Före *Hellstorm* hade Goodrich skrivit flera böcker och varit en uppburen och ofta recenserad författare. Det tog slut efter *Hellstorm*. Däremot mottogs han med storm av alternativa media. I intervjun får Goodrich frågan hur han psykiskt orkade skriva den. Jag citerar en del av hans svar i min översättning:

Genom att undersöka och skriva *Hellstorm* insåg jag att världen var en mycket hemskare plats än jag ens min vildaste fantasi kunde föreställa mig. Jag är inte samma person efter att ha skrivit boken. Jag hörde skriken från de flickor som slaktades av de judiska kommissarierna i Neustettin. Jag hörde skriken från dem som brändes till döds i Hamburg och alla andra tyska städer (jag förstår att han här menar fosforbomberna. Min anm.). Från min egen barndom av sexuella övergrepp⁵ kunde jag uppleva det heta, salta snusket när de tyska POWs⁶ i Eisenhowers dödsläger drack sin egen urin för att undvika döden. Jag kunde kräkas tillsammans med de kvinnor som tvingades kyssa och ha samlag med de

---

⁴ Thomas Goodrich - <http://www.mourningtheancient.com/hellstorm.htm>

⁵ Goodrich berättar i intervjun att han som barn blev utsatt för upprepade våldtäkter.

⁶ POW betyder *Prisoner of War*. Enligt Genèvekonventionen är en soldat som är satt ur stridbart skick på grund av skada, sjukdom eller fångenskap inte längre *kombattant* och ska skyddas. Sjukvårdspersonal, präster och liknande som tar hand om skadade får inte heller angripas. *Röda Korset* har en särställning i Genèvekonventionerna och får aldrig angripas.

ruttande liken vid de judiska tortyrfängelserna i Polen. Samtidigt som jag lärde mig att frukta mycket i denna värld lärde jag mig också att hata från varje molekyl i min kropp. ... Visst, att undersöka och skriva en bok som Hellstorm är inte bra för ens fysiska eller psykiska hälsa. Men det hade sina fördelar. Nu inser jag att vår judiska fiende inte bara vill döda oss vita, men också att en otänkbar tortyr är en del av vår framtid. Tyskarna var bara de mest tillgängliga och lätta att förstöra. Nu är planen igång för att begå fullständigt och totalt folkmord mot den vita rasen. Ju mer man undersöker, desto uppenbarare blir den här mordplanen. Jag vägrar att ignorera detta bevis som ligger mitt framför mina ögon.

Thomas Goodrich redovisar en mängd källor och referenser, dagböcker, brev och skrivna vittnesskildringar som presenteras i en nästan sju sidor lång referenslista och han har angett mycket noggranna fotnoter i hela boken. Goodrich gjorde också intervjuer med ett antal överlevande.

Jag som tycker om att se fotnoterna på samma sida där de redovisas uppskattar det noggranna sätt som Goodrich redovisat sina källor. Det blir lätt att kontrollera.

Boken har översatts av **Ann-Britt Axelsdotter** och hon har gjort ett fantastiskt arbete. Jag fick korrekturläsa under översättningens gång så jag vet att även Ann-Britt mådde dåligt under processen av översättningsarbetet när hon, på samma sätt som Goodrich, tvingades sätta sig in i de utsatta tyskarnas öden, uppleva och förstå, för att kunna tolka och beskriva med svenska ord. Båda har gjort ett heroiskt arbete som absolut måste få betydelse för att även människor i Sverige ska få en insikt om vad som faktiskt hände under andra världskriget. Att de påstådda "frihetshjältarna" verkligen inte var britterna, amerikanarna, fransmännen eller ryssarna.

Omvärlden blundande

Goodrich berättar att tyska myndigheter begärde neutrala inspektioner av Spanien, Sverige och Schweiz av sjukvårdspersonal som skulle bevittna och dokumentera blodbadet. Rapporterna bemöttes med tystnad, berättar författaren (s. 4).

Den judiska makten

Thomas Goodrich refererar till en källa som menar att **Hitler** sagt: "*Det är inte sant att jag eller någon annan i Tyskland ville ha krig 1939. Det var önskat och framprovocerat helt och hållet av dessa internationella politiker som antingen är av judisk börd eller agerar helt och hållet för judiska intressen*" (s. 234). Goodrich berättar också att Hitler i sitt politiska testamente från år 1925 hade skisserat hur Tyskland skulle göra sig av med judisk influens, både den ekonomiska, den politiska och den kulturella, om han en dag skulle komma till

länder innan Hitler ville deportera dem. Från Frankrike år 1253, England år 1290, Frankrike igen år 1306, Sachsen år 1348, Ungern 1360, Belgien 1370, Slovakien 1380, Österrike 1420, Nederländerna 1444, Warszawa 1483, Spanien 1492, Litauen 1495, Polen 1498, Italien 1548, Bayern 1551, Prag 1557 och Böhmen 1744.⁸ Hitler var således inte först. Och flera källor menar att det handlar om etnisk rensning, inte om folkmord. Men varför, undrade jag?

Den judiske författaren **Henry Makow** (2014)⁹ berättar att judarna, genom sin självbild av att vara "*Guds utvalda folk*", levde på ett sätt som inte blev accepterat av ländernas befolkningar. Eftersom de ansåg sig vara ett "herrefolk" skulle alla andra, icke-judar, "goyim" (som lär betyda "mänsklig boskap" enligt citat ur judarnas heliga skrift Talmud¹⁰) tjäna herrefolket. Makow berättar också att dåvarande påven **Pius V** förklarade utdrivningen med att judarna förför svaga människor med sina "*satanistiska illusioner, sin charm och sina magiska trick och trolldom*". Det de gjorde stod i strid med kristna värderingar, enligt påven.

De flesta ledarna i Sovjetunionen och de som stod bakom den ryska revolutionen var judar, som **Lenin, Trotskij** med flera. Hitlers krig handlade om att kriga mot "*judisk bolsjevism och kommunism*", vilket alla tyska soldater insåg. De tyska soldaterna som trängde in i Sovjetunionen såg ryssarnas misär, fattigdom och lidande (s. 51). De insåg att de måste kämpa mot att de bolsjevikiska kommunisterna skulle vinna, för att inte riskera att Tyskland i så fall skulle riskera att hamna under deras styre.

Propagandakriget mot Tyskland

Det startade ett enormt propagandakrig mot Hitler och nazismen och Tyskland. Citaten som Goodrich redovisar är verkligen helt otroliga. "*Tysken har bara ett politiskt ideal. Det utgår från hans feta nacke, hans vattniga ögon och bleka hy... Han är en ren mördare. Tanken att döda oskyldiga får hans tyska feta nacke att glänsa...*" och så vidare och så vidare (s. 6). En författare, **Theodore N Kaufman** skrev en bok med titeln *Germany Must Perish!* (*Tyskland måste förgås*, 1941). I boken skrev Kaufman att när kriget mot Tyskland hade vunnits måste alla tyska män och kvinnor steriliseras. De amerikanska medierna blev "överförtjusta". Goodrich berättar att till slut upplevde amerikanare och briter att det inte fanns någon skillnad mellan att döda en nazist eller att döda ett tyskt barn (s. 7).

---

⁸ Kollerstroms källa är W.Carr, *Pawns in the Game* (1958), Ch 2. <http://www.jesus-is-savior.com/Evils%20in%20Government/Communism/pawnsinthegame.pdf>

⁹ Henry Makow (2014) *Illuminati 3 – Satanic Possession* – min artikel om boken finns på min Boksida - http://www.piahellertz.com/ILLUMINATI_3.pdf.

¹⁰ Citat ur Talmud - <http://debatt.passagen.se/andligt/religion-och-tro-1110/citat-ur-talmud-321560>

Jaltamötet

I februari 1945 träffades **Winston Churchill**, **Franklin Roosevelt** och **Josef Stalin** i Jalta på den sovjetiska Krimhalvön. Alla tre hatade Hitler, tyskarna och Tyskland, men de hatade av olika anledningar. Stalins hat handlade om Tyskland som politisk motståndare. Goodrich beskriver Stalins paranoia och enorma grymhet. Bland annat berättar han att miljontals ryska och ukrainska bönder medvetet svältes ihjäl på 1930-talet. *”Ytterligare 10–20 miljoner människor som vägrade kollektivismen eller ansågs vara politiskt opålitliga skickades till Sibirien som straff”* (s. 97). Det innebar en ofrånkomlig död.

När jag insåg detta förundrades jag över att vi alltid får höra om Hitlers grymheter, gärna i detalj – men Stalins ohyggliga grymheter bara nämns i förbigående och sällan i detalj.

Goodrich berättar hur Churchill och Roosevelt kröp för Stalin och gjorde allt för att göra honom till viljes, medan Stalin föraktade Roosevelt (s. 99). Ett tecken på detta förakt från Stalins sida var att han *”tvingade en klen och kroniskt sjuk amerikansk president att resa över halva jordklotet för att delta”*, d.v.s. till Jalta.

Churchill, Roosevelt och Stalin

Och dessa tre herrar var världens mäktigaste män vid den tiden. Hur fungerar dagens mäktigaste män, undrar jag? Förhoppningsvis kommer en framtida Goodrich att gräva och avslöja det vi inte ser nu.

Morgenthauplanen

Den 7 maj 1945 undertecknades den ovillkorliga kapitulationen och det Tredje riket upphörde att existera (s. 253). Den 5 september 1944, nio månader före krigsslutet, godkände president **Franklin Roosevelt** officiellt behovet av att utrota tyskarna. Planen utarbetades av Roosevelts statssekreterare **Henry Morgenthau** och hans medhjälpare **Harry Dexter White**. Bägge var judar. Enligt programmet skulle Tyskland totalt förstöras efter kriget och populationen

skulle minskas drastiskt. Tanken var enligt Goodrich att de överlevande skulle tvingas ägna sig åt självförsörjning. I och med det räknade man med att Tyskland som nation skulle upphöra att existera inom två generationer (s. 7).

Hela boken genomsyras av hatet mot tyskarna. "Ta ifrån dem allt", krävde den tjeckiske presidenten **Edvard Beneš**. "Låt dem endast få behålla en näsduk att snyfta i!" (s. 259). "Ni kan döda tyskar, det är ingen synd", ropade en präst ut till bypöblarna, skriver Goodrich.

Ilya Eherenburg

Författaren **Ilya Eherenburg** var världens då mest inflytelserike judiske författare. Under attackerna mot Tyskland riktade han in sig mot den vanlige "röde soldaten" och de som skulle komma att konfronteras med de civila tyskarna. Han skrev att "Tyskarna är inte mänskliga... Om du inte har dödat minst en tysk om dagen har du slösat bort en dag i ditt liv...Döda tyskarna – det är ditt moderlands högsta önskan. Missa inte! Fall inte till föga. Döda ... Döda, ni män i den Röda armén, döda! Ingen fascist är oskyldig, levande som ofödd!" (s. 9).

"Döda dem alla, män, gamla män, barn och kvinnor, men först efter att ni roat er med dem! ...", hetsade Ilya Ehrenberg genom sina flygblad. "Döda. Inget i Tyskland är oskyldigt, inget levande eller de ännu icke födda ... Bryt ner de tyska kvinnornas rasstolthet. Ta dem som ert legitima byte. Döda, ni modiga soldater i den segerrika sovjetiska armén".

Om allt detta visste tyskarna inget.

Total förstörelse

Bombattackerna mot tyska städer innebar att gamla antika städer och ovärderliga konstverk totalförstördes. Återkommande flygräder och massor med bomber

förstörde allt. Om och om igen återvände flygplanen och bombade, hus och människor, vuxna, barn, åldringar och flyktingar. Det var inte ett krig mellan soldater. Arkitekten bakom förstörelseplanen var **Arthur Harris**, chef för det brittiska bombplanskommandet.

Han kom att kallas ”BomberHarris” och står idag staty utanför St Clement Danes som är en anglikansk kyrka i stadsdelen Westminster i London.

Den förstörelse som påverkat mig mest är fosforbombningarna mot den antika staden Dresden. Mellan den 13 februari och 15 februari 1945, tre månader före fredsavtalet, bombades Dresden under åtta räder av cirka 2,500 bombplan. Alla visste då att Tyskland redan hade förlorat.

Den 13 februari firas en karneval i Dresden, *Fasching karnevalen*. Människor klär ut sig i fantastiska kostymer, flanerar runt, besöker barer, teatrar och restauranter för att under flera timmar umgås och ha trevligt. På grund av kriget och dess påverkan hade man övergett firandet mer eller mindre i hela Riket. Men alla var övertygade om att Dresden, på grund av att staden hade en av världens största kulturskatter, inte skulle attackeras. Men då passade de allierade på. Där fanns inga militära mål. Där fanns i princip bara kvinnor och barn och flyktingar i massor.

Officiella siffror på döda är omkring 25,000. Goodrich berättar att bland de officiella historikerna och de tyska ledarna finns det idag ett avsiktligt försök att sänka antalet dödsfall i Dresden från sannolika 250,000 – 400,000 död till bara 20,000–25,000. Vissa källor menar att upp till en halv miljon människor kan ha mött en fruktansvärd död där. Fosforbomberna innebar att de brändes till döds levande.

Högarna med lik i Dresden

När människor flydde bombade amerikanskt stridsflyg flyktingströmmarna på låg höjd ”och slaktade tusentals” (s. 244).

En och annan hjälte

Inte alla av de allierades officerare lydde sin högste ledare. Den brittiske officeren **Bernhard Montgomery** gav alla tyska soldater och civila en fristad. Han var mycket förskräckt över vad han såg och hörde. ”Genom denna manliga handling” räddade han ”tusentals kvinnor och barn från våldtäkt, tortyr och död”, berättar Goodrich (s. 244).

Hitler

Goodrich berättar om Hitlers förhållningssätt under kriget. Hur han blev alltmer förtvivlad över vad som hände. Den sista tiden levde han och hans närmaste i Bunkern.

Goodrich beskriver livet i Bunkern med hjälp av ett antal källor, bland annat officerare som fick besöka honom. Hitler blev mer och mer ”ömkansvärd”. ”Hitler var knappast mer än en karikatyr av vad han en gång varit. Jag undrade hur detta kunde vara möjligt, att bara under sex år hade denna idol för en hel generation av unga blivit ett mänskligt vrak”, berättar en av hans officerare som ofta besökte Hitler (s. 232). Enligt samma källa försökte många av hans närstående få honom att fly. Han hade en privat pilot, **Hans Baur**, som också bad att Hitler skulle fly. Man enligt källorna så ville Hitler stanna och han lär ha sagt: ”Man måste ha modet att ta konsekvenserna. Ödet ville att det skulle bli så här” (s. 232).

Att det senare finns tecken på att Hitler faktiskt gav sig iväg, nämner inte Goodrich.¹¹

Stalin övergav sina soldater

Enligt Goodrich menade Stalin att den soldat som inte kunde överleva i fångenskap skulle strida ända in i döden. Det innebar att de krigsfångar som hamnade hos tyskarna helt övergavs av Stalin. De fångna ryssar som togs om hand av de allierande, eftersom de ofta deserterade från ryska armén, återsändes till Sovjet enligt överenskommelse med Stalin till det Sovjet de absolut inte ville återvända till, eftersom de visste att det skulle innebära Sibirien, fängelse eller direkt avrättning. De allierade genomförde ändå överföringen av tusentals ryssar till Sovjet och till en säker död.

Den kände ryske författaren **Alexander Solsjenitsyn** var kapten i den ryska armén och har senare i sina böcker berättat om det han upplevde.

Goodrich berättar att Sovjets tjänstemän samlade ihop alla möjliga och omöjliga män, från pojkar på 13 år, kvinnor, handikappade och även fångar som släpptes ut från fångelserna och satte in dem alla i armén (s. 64). ”Det är inte människor vi slåss emot”, skriver en tysk soldat, ”det är helt enkelt djur!” (s. 65).

Röveriet

De ryska och mongoliska soldaterna blev helt förundrade över den lyx som de såg i Tyskland. De hade tillåtelse att stjäla allt de kunde ta. Senare kördes lastbilar fram som stal allt de kunde komma över av teknisk utrustning, möbler, kläder, symaskiner, flyglar, badkar, sängar, madrasser, mattor m.m. som de kunde få med sig (s. 282). Efter krigsslutet monterades fabriker, stålverk, kemiska fabriker, skofabriker med mera ner och kördes till Sovjetunionen. De

---

¹¹ Jerome Corsi (2014) *Hunting Hitler: New Scientific Evidence That Hitler Escaped Nazi Germany*.

Se också <http://www.history.com/shows/hunting-hitler>.

tog ner hela skogar och till och med fönsterkarmar, dörrar m.m. av trä när de behövde bränsle. De allierade lät det ske. De hade själva denna utrustning och behövde inte stjäla allt, även om de tog en hel del. En amerikansk soldat sa: *"Vi 'fritog' tysk egendom. Ryssarna stal det helt enkelt"* (s. 283). Goodrich berättar att vissa ryska soldater till och med skruvade loss vattenkranar i tro att de själva skulle kunna få vatten från dem, när de kom tillbaka till Sovjet. Tyskland tömdes och förintades.

Tortyren av människor

De vidrigaste berättelserna i HELLSTORM är om hur ryssar och allierande behandlade tyskarna. Jag ska bara ta ett par citat för att beskriva. Boken är full av liknande ohyggliga berättelser.

"När tyska soldater fångades av gerillan blev de ofta avskryvärt behandlade. Det var inte ovanligt att de sovjetiska soldaterna torterade sina fångar och hängde upp dem, ibland med sina genitalier instoppade i munnarna" (s. 58).

"På gårdsplanen längre ner mot vägen stod en vagn, vid vars sida fyra nakna kvinnor blivit fastspikade med spikar genom händerna som korsfästa ... Bakom ... fanns en lada och på bägge portarna var en naken kvinna också korsfäst med spikar genom händerna".

Amerikanska och brittiska officerare tvingade tyska män, kvinnor och barn att gräva upp de förruttnade kvarlevorna och släpa dem till begravningsgropar. De drabbades mycket ofta av de smittsamma epidemierna som offren dött av. På grund av bombningarna av vägnät och järnvägar kunde inte tillförseln av mat, kläder, bränsle och medicin komma fram, vilket ledde till att tusentals fångar i koncentrationslägren dog av tyfus, svält, dysenteri och tuberkulos (s. 248). Som en konsekvens av den antityska propagandan blev de amerikanska styrkorna ursinniga när de fick se de stora högarna av nakna, utmärglade kroppar. Även general Eisenhower besökte lägren tillsammans med sina löjtnanter och såg gravarna med *"skelettliknande rester av tyska och judiska fångar såväl som zigenare och kommunister"*. Han sa: *"Jag vill att alla amerikanska enheter, inte bara de vid fronten, skall se denna plats. ... Vi har fått veta att de amerikanska soldaterna inte vet vad de slåss för. När de sett detta kommer de att förstå vad de strider mot"* (s. 247). I ett läger tog man också in lokalbefolkningen så de skulle få se.

"Gud vad jag hatar tyskarna", skrev Eisenhower till sin fru 1944. Som fru Eisenhower, liksom alla andra som stod generalen nära, visste de att Dwight David Eisenhowers avsky för allt tyskt var i det närmaste sjuklig. Jag har försökt söka orsaken till detta hat, men varken Goodrich eller andra källor har hjälpt mig förstå. Eisenhower brukade kallas *"The Swedish Jew"* eftersom hans pappa var

jude som gifte sig med en svensk icke-jude.¹² Av flera källor kallas han för krigsförbrytare. Exempelvis vägrande han anse att krigsfångarna var *POWs*, *Prisoner of War*, som enligt *Genevekonventionen* skulle behandlas värdigt. Han omdefinierade dem till *DEFs*, *Disarmed Enemy Forces*, avväpnade fiendestyrkor, vilket han ansåg gav honom rätt att behandla dem som han gjorde.

Vid den slutgiltiga kapitulationen den 8 maj 1945 hade överbefälhavaren för de allierade kontroll över mer än 5 miljoner ”*slitna, uttröttade men levande fiendesoldater*” (s. 270). ”*Det är synd att vi inte kunnat döda flera*”, sa den besvikne Eisenhower. Nu fick man nöja sig med ”*det näst bästa*”: ”*om han inte kunde döda beväpnade tyskar under kriget, skulle han döda obeväpnade tyskar när fred ingåtts*”, skriver Goodrich (s. 270).

Times beskrev det som hände som ”*Historiens mest fasansfulla fred*”. (s. 281).

Kvinnor och barn

Det var en enormt smärtsam läsning att läsa om kvinnornas utsatthet. Våldtäkt var så vanligt förekommande att jag förstår inte hur kvinnorna orkade överleva. Många av dem blev våldtagna 20–30 gånger per dygn. Även mycket unga flickor och barn. De skadades, blödde och förstördes både kroppsligt och själsligt. Naturligtvis hade många kvinnor också barn som de måste ta hand om och försöka hjälpa och skydda. Kvinnor våldtogs och blev gravida och födde barn som dog av svält och köld och umbäranden.

Goodrich berättar att barn under tio år och de över 60 år skulle komma att få svårt att överleva den bistra vintern år 1945, efter krigsslutet. En annan källa berättar att ”*antalet dödfödda barn närmade sig antalet levande födda*”. Det fanns inte föda och näring nog åt dem. Mödrarna förblödde. En källa skriver att spädbarnsdödligheten hade nått 90% (s. 292).

Många länder hade överskott på mat, exempelvis Danmark, ”*en nation som bara väntade på att Eisenhower skulle ge sitt godkännande till att skicka tonvis med biffkött söderut*” (s. 295). Men godkännande kom aldrig. Även president Truman var tyst. Hungern ledde till att massor med kvinnor upptäckte att de kunde få mat, en tvål eller andra nödvändigheter genom att sälja sin kropp. Våldtäkt behövdes då inte (s. 296). Vissa kvinnor fick relationer till officerare och kunde därigenom leva ett lyxliv.

När uppgifter som dessa nådde allmänheten började chocken sprida sig bland de amerikanska och brittiska medborgarna. De blev ”*förfärade och rasande över det tysta slaktandet som pågick i deras namn*” (s. 293).

”*Det går inte längre att förneka fakta, nämligen att man medvetet genom en hemlig och konspirerande grupp av beslutsfattande medlemmar inom vår*

---

¹² Eisenhower The ”Swedish Jew”? - <http://fathersmanifesto.net/eisenhower.htm>

regering drar, och även fortsättningsvis kommer att dra upp riktlinjerna för en styckning av ett land som befinner sig i yttersta misär. I denna process har denna klick medlemmar, likt hyenor som slåss över de blodiga resterna av ett lik, inspirerade av ett sadistiskt och fanatiskt hat, gjort allt för att förstöra den tyska nationen och det tyska folket till varje pris...”, sade en kongressledamot, senator **Homer Capehart** från Indiana (s. 293).

Planen att dela upp Tyskland togs ju vid Jaltamötet, vilket senare bekräftades av **Harry Truman**, USA:s president 1945–1953, **Clement Attlee**, som var brittisk premiärminister 1945–1951 efter Churchill och **Josef Stalin** (s. 294). Goodrich berättar att de som verkligen begick de verkliga illdåden ”förläts i det tysta, medan de med högre rang, amerikanska generaler blev presidenter och engelska premiärministrar blev dubbade till brittiska riddare” (s. 350). De allierade hade inget att frukta. De hade vunnit kriget. Dessutom fick de skriva historien.

De fantastiska tyskarna

Blandat med de ohyggliga historierna om tortyr, våldtäkter, trakasserier, röveri och total förstörelse bestämde sig tyskarna för att försöka leva livet så gott de kunde. Goodrich berättar om hur tyskar passar på att festa och ha trevligt mellan bombattackerna. ”Njut av kriget, för freden kommer att bli hemsk”, skrattade fulla människor. Om det var brist på livsmedel, bränsle, medicin och kläder, så fanns det desto mer öl. Författaren berättar att elva av sjutton bryggerier i Berlin lyckades hålla igång sin produktion (s. 190). ”Idag är vi lyckliga, i morgon är vi döda!” ropade de, fast beslutna om att leva varje ögonblick fullt ut, skriver Goodrich.

Översättarens tillägg

Ann-Britt Axelsdotter som översatt boken har lagt till ett kapitel, som hon kallar *Översättarens tillägg*, där hon redovisar intressanta fakta, siffror och bilder. Bland annat beskriver hon om förstörelsen av böcker. ”Efter 1945 förstördes 35,743 olika titlar och publikationer i bibliotek hos bokhandlare och inom utbildningssystemet i syftet att släcka ut det tyska kulturarvet och det kollektiva tyska minnet ...” (s. 369). Hon citerar **George Orwell** som skrev ”Det mest effektiva sättet att förstöra människor är att förneka och utplåna deras egen förståelse för sin historia”.

Hon berättar också att över 700 internerings- och arbetsläger byggdes i USA för tyska ättlingar (ca 11,000) och tyska POWs, krigsfångar (ca 400,000). Arresteringarna påbörjades 4 dagar innan USA gick med i kriget. Roosevelt använde sig av dessa fångar i syfte att utväxla dem mot diplomater och affärsmän som blivit fångar i Tyskland och Japan. Många av dessa tyska fångar fick stanna fram till augusti 1948 då de sista släpptes (s. 370). De hade inga

rättigheter eftersom de ansågs vara fiender. Dessutom fick de skriva under tystnadslöfte och hotades med deportering om de någonsin berättade något om vistelsen i lägren. Om detta har vi inte heller fått veta något.

Ann-Britt Axelsdotter berättar också att från 1 januari 1945 till 31 januari 1946 dog 13, 741 tyska flyktingar i Danmark, av vilka 7,859 var barn under 15 år (s. 374). Inga utredningar gjordes. Man ville vara de allierade till lags. Man vägrade ge de svältande och sjuka människorna mat och vård. Tillägget innehåller många fler upprörande och chockerande siffror. Och hon avslutar tillägget med orden:

”Det som är mest graverande är att detta sker med omvärldens goda minne och acceptans av handlingarna. Hur kan en hel värld tillåta sig att duperas så till den milda grad?”

Ja, det undrar jag också. Och jag är innerligt tacksam mot Thomas Goodrich för hans fantastiska research och hans bok. Och jag är lika innerligt tacksam mot Ann-Britt Axelsdotter som översatt och gjort boken tillgänglig för oss på svenska.

